

تشابه واژگانی و تمایز مفهومی (بررسی روش‌های تدریس یادگیری مشارکتی و تدریس مشترک)

سیده یلدا موسوی بهبید^۱، فاطمه چنانی^۲، شهناز درویشی^۳

^۱ دانشجوی دانشگاه فرهنگیان پردیس فاطمه زهرا (س) اهواز. رشته راهنمایی و مشاوره (نویسنده مسئول).

^۲ دکترای زبان و ادبیات فارسی، دبیر آموزش و پرورش شهرستان شوش متوسطه دوم، مدرس دانشگاه های فرهنگیان استان خوزستان.

^۳ کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، آموزش و پرورش استان خوزستان

چکیده

با پیشرفت فناوری و به دنبال آن ارتقای سطح دانش غیررسمی، به روش‌های تدریس نوین به‌منظور بازدهی و بهره‌وری هرچه‌تمام‌تر فرایند آموزش در مدارس نیاز است. لذا نگارندگان تصمیم به ارائه مطالعه حاضر باهدف آشنایی با شیوه نوین تدریس، تدریس مشترک و تبیین تفاوت آن با یادگیری مشارکتی که به‌اشتباه این دو شیوه در بین عموم یکسان تلقی می‌گردند و همچنین نمایان کردن میزان اثربخشی این دو شیوه تدریس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و میزان بازدهی فرایند تدریس گرفته‌اند. تدریس مشترک، مربیگری یا تدریس بر پایه تقسیم‌کار، غالباً مابین دو معلم است؛ که مشترکاً در کلاسی واحد مشغول به تدریس‌اند و یادگیری مشارکتی عبارت است از روشی که در آن دانش آموزان با قرار گرفتن در گروه‌های کوچک محتوای درسی را با کمک یکدیگر یاد می‌گیرند؛ در این جریان معلم نقش هدایت کننده، تسهیل گر و منبع اطلاعات را بر عهده دارد. این دو شیوه بر پایه تحقیقات انجام‌شده داخلی و خارجی تأثیر بسزایی در موفقیت تحصیلی دانش آموزان دارد. در این مقاله به روش کتابخانه‌ای به بررسی دو شیوه تدریس مذکور پرداخته‌شده است و نتایج حاصله با نتایج تحقیقات ماقبل همسو است. در مقاله حاضر سعی بر آن است که ضمن فهم تفاوت این دو شیوه تدریس، موجبات آشنایی و علاقه‌مندی دانشجو معلمان با این دو شیوه تدریس فراهم گردد و در آینده‌ای نه‌چندان دور دانشجو معلمان، شیوه تدریس مشترک را نیز در کنار شیوه یادگیری مشارکتی در مدارس به‌کارگیرند. لازم به ذکر است تحقیق حاضر بر اساس هدف از نوع تحقیقات کاربردی است.

واژه‌های کلیدی: تدریس مشترک، یادگیری مشارکتی، روش تدریس نوین، مدرسه، پیشرفت تحصیلی، بازدهی فرایند آموزش

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۹۹۷-۱۰۰۸